

ELŐFIZETÉSI ÁR:
 Egész évre 6 frt.
 Félévre 3 „
 Negyedévre 1 frt 50 kr
 Bérmentetlen levelek csak ismert kezekről fogadtatnak el.
 Zsírator nem adtnak vissza.
 Egyes szám ára 20 kr.
 A nyíltárban minden garmondsor díja 20 kr.

Z E M P L É N.

Társadalmi és szépirodalmi közlöny.

(Megjelenik minden vasárnapon.)

HIRDETÉSI DÍJ:
 hivatalos hirdetések: Minden egyes szó után 1 kr.
 Azonfelül bélyeg 30 kr.
 Kiemelt, díszbetűs s körzettel ellátott hirdetésekért termékek szerint, minden centiméter után 3 kr. számítatik.
 Állandó hirdetéseknel kedvezmény nyújtatik.
 Hirdetések a „Zemplén” nyomdájába küldendők.

A felvidékről.

Minthogy mi itt a Krajnyán, a nép javát szigorúan szem előtt tartva, különösen nagy súlyt fektetünk a korcsmáros-bíró kérdésre, a tek. szerkesztő ur szives engedelmével az ezt tárgyaló cikkemre tett becses észrevételére tisztelettel reflectálni óhajtanék.

A nép a bázis. Azon nyugszik az állam jóléte. Ha ez meginog, dül utána minden. Köz-tudomásu a szomorú dolog, hogy honunk felső vidékeinek, különösen a kárpáti bérceknek népét anyagilag tönkre juttatta a romboló szesz s a vele karöltve járó gonosz társa, az uzsora. Pedig a haza bázisának egyik szegletkővét ez a nép is képezi. Igen természetes tehát, hogy közte élő intelligentiája, mint hivatott erkölcsi őre, nemcsak fájó szívvel s a hazafi gondjával szemléli gyors romlását, de tehetségéhez mérten azt akadályozza is. Ez kötelessége.

Multi levelemben kimutattam, bár csak röviden, hogy a korcsmáros, ha bíró is, mily adáz megrontója a községnek s a tekintetes szerkesztő ur volt szives érveimet helyben hagyni, amit nagyra veszek, de egyszersmind azt a megjegyzést is méltóztatott tenni, hogy a korcsmáros qualificatioja mozditja elő megválasztását. Épen ez a qualificatio az, mely irástudatlan, műveletlen népünknek nyakát szegi. Ezt a qualificatiót a korcsmáros soha sem érvényesíti jó irányban a község üdvére, hanem kapzsiságának kielégítésére a nép kiszivattyuzására.

Nem mese ez tekintetes szerkesztő ur, legjobb képét adná ezen demoralizált állapotnak a szolgabírói hivatal, melynek tudomása van arról, hogy a korcsmáros-bíró hány koldus botot nyom a községbeliek kezébe.

A nép megválasztja, mert a község $\frac{2}{3}$ -a adós neki s pressionalja a felmondással. A sze-

gény gyáva adós leggyűlöltebb emberére, hitelezőjére adja szavazatát.

A korcsma itt nálunk a község háza, mert ott lakik a bíró, a községi képviselő-testület ott tartja gyűléseit, olykor-olykor a hitesők ösze hajtják az egész községet s re bene gesta isznak mint a kefekötők, az elnök kezében a plajbász és pálinkás üveg sűrűn váltják egymást. S a bíró, hogy apaszsa szesz hordójának tartalmát, ilyen titulus bibendit gyakran feltalál.

Vagy daczára a szolgabíró erélyes tilalmának, nálunk a bírák attól a régi jó szokástól, a zálogokat »beinni« megválni nem akarnak. Ahol korcsmáros a bíró, ott satellesei a 13 próbás részeges hitesők, kedvét keresve főnöküknek, sűrűbben zálogolnak és sűrűbben isszák be a zálogokat. Ez a corruptio tönkre silányítja a községet.

Egy józan, értelmes paraszt, ha egy betűt sem ismer hasonlíthatatlanul nagyobb sikerrel viszi bírói tisztségét a qualificált korcsmárosnál. Kolo niczán egy Szarka nevű bíró a község ügyeit oly mintaszerűen s pedans rendszeretettel vezette, hogy a fél megyében tette nevét ismertté. Számadásai pontosabbak voltak »rováson« egy pálczán, mint akár hány hivatalnoké. Ugyanott egy másik bíró, ki a 2-ös számot sem ismerte, a Ferencz József rend kis keresztjét kapta, amire még egy qualificált irni, olvasni tudó korcsmáros sem tett szert.

Például Ruszka községnek nincs bírája, mert ott Herschel basa uralkodik, a jobbagység idejében földes urától nem remegett ugy a nép, mint tőle most. A falu csulkáját kezében tartja s rázza kedve szerint. Elismeréssel vagyunk a ker. jegyző iránt, ki visszaéléseinek hossza nyuló sorát a szolgabírói hivatalnak benyújtotta, minek következtében felfüggesztése bizonyosra vehető.

Őnöket persze — ne vegyék rosz néven, de ismét fel kell világosítani, mert egyre százat, ha az a fránya praedikatum (hogy a kakas csipje meg!) félre nem vezeti. Azt hiszik ugye kérem, hogy holmi hecke-ficki parlagi gavallérhoz lesz szerencsésük, akinek minden istenadta nap van valami becsületbeli elintézni valója. kinek egész élete a duellumok szakadatlan láncolata? Nem, instálom. Kakasfalvi Kakas Áron ur nem e mindennapi emberek közül való. Jámbor, leányképi — theologus diák. Nem vét még a madárnak se, mortifikálhatja a legutolsó gyerek és azzal sem érezteti hatalmát. Pedig — tetszik tudni — theologus diáknak lenni nem épen utolsó dolog Nagyobb úr az a püspöknél magánál, kivált ha ugy üres óráiban egy ingre vetkőzve, szájában hosszú száru pipával végig sétál a kollegium udvarán. Olyan szent félelemmel néznek fel reá azok a kis nebulók ilyenkor...

Tudja Isten, némely embernek az orczájáról mintegy ránk kiált az egész embert jellemző tulajdonság. Az egyikéről a tenyerünket viszketésbe hozó szemtelenség, a másikéről a szánalomra méltó gyávaság, amazérol gazság, emezérol tulságos becsületesség. S ki tudná eldsorolni még azt a sok ismertető jegyet, melynek mindenike »ság« avagy »ség«-ben leli végét? Én nem állítom — isten mentsen! — hogy a becsületességgel kivétel nélkül karöltve jár a — butaság. Pedig tessék elhinni, vannak elég vakmerő emberek, kik körömszakadtáig képesek állítani s állításaikat véget nem érő élő és holt példakkal támogatni, hogy: csak »buta« ember lehet »becsületes«. Ezeknek az embereknek nincs igazok, elfogultak. Hanem, ha már én azt mondom, és pedig a szemébe mondom az egész világ előtt kakasfalvi Kakas Áron urnak, hogy: hallja ön

Ilyenek után jogosan és méltán kívánhatjuk, hogy a létező szabályrendelet értelmében a homonnai szolgabíró dicséretes példája után indulva, a többi szolgabírák se jelöljenek ki korcsmárost, kinek biztos megválasztatása mindannyiszor kétségen kivüli.

A tekintetes szerkesztő urnak pedig szegény népünk nevében köszönetet mondunk, hogy becses lapja hasábjait ezen fontos ügy szellőztetésére engedni sziveskedik.

B. Mihály.

A rendőrkapitányi hivatal az alábbi rendeleteket intézte a város lakosságához:

I.

Tobbször tett panasz, de a tapasztalat is igazolja, hogy a házak falait nemcsak mester inasok vagy tanuló-gyerekek, de sőt meglett egyének is befirkálják s a trágár kifejezéseket még trágárabb rajzokkal is illusztrálják.

Ennek megakadályozása te'rintetéből utasított a rendőrség: hogy mindenkit, kit tetten ér, azonnal az alólirt hivatalhoz kísérjen be, ahol is illetők a törvény értelmében büntettetni fognak.

Ebből folyólag felhivatnak a szülék, tanárok, tanítók, tanítónők, kereskedők és iparosok, valamint azok, kiknél tanuló-gyerekek vannak, hogy ezen rendeletre figyelmeztessék s a falak berondítását az illetőknek megtiltsák.

II.

Minthogy a közlekedésben leginkább azért történik fenakadás, mert az utczákon a szekerek ok nélkül megállanak s mert össze-vissza hajtának, ennek elhárítása tekintetéből megfelelő birság terhe alatt tiltatik az utcán a szekerekkel való ok nélküli megállás vagy ácsorgás, ugy szintén köteles mindenki az utca baloldalán hajtani s jobbra mellőzni. E tilalom alá esik a városron való sebes hajtás is, mely már eddig is annyi sajnos balesetet vont maga után.

S.-a.-Ujhely, 1884. május 16.

Rendőrkapitányi hivatal.

TÁRCZA.

A becsület bolondja.

— Rajz. —

Még kis deák koromban, midőn egy szép éjen, az én könyöres pajtásom és egyetlen barátom, Baka Tóni, mint egy falánk farkas fellakmározta ami kenyér és szalonna csak volt a ládában, — keserű pathoszsza kiálték fel: »ha még Tóni is képes volt erre, akkor nincs becsületes ember a világon!«

Merész mondás. Hisz' ugyan bizony ki nem tartja magát »becsületes embernek«?... Hát nem visz-e törvényre a csirkefogó, ha gazembernek titulázod?... Bizony visz az, egész a királyig.

Bocsássák meg kérem, nézzék el e meg gondolatlan kifakadását a kenyerétől és szalonnájától megrabolt kis deáknak. Ime most elégtételt szolgáltatok önöknek, mind közönségesen s hódoló tisztelettel beismerem, hogy: »van becsületes ember a világon«, sőt tovább megyek s kijelentem — hiszik önök vagy nem — hogy olyan is van, ki a becsületességnek non plus ultrája, igazi »becsület bolondja.« Önök persze kétkedő mosolygással rázzák fejüket. Ne tessék azt hinni, hogy majd én erre ilyen formán fogok argumentálni: »ha van »becsület szegénye«, miért ne volna »becsület bolondja« is, vagyis olyan, aki gazdag — a becsületben?...

»Példa világosit.« Tehát van szerencsém önöknek bemutatni kakasfalvi Kakas Áron urat.

Kakas ur! ön szánalomra méltó becsületes ember, valóságos bolond s ön még a tetejébe »buta« is, (jaj de gyöngédtelen vagyok) én nemcsak Kakas urtól, de mindenkitől, aki csak tanuja az én őszinteségemnek, elvárom, hogy nekem igazat adjon. Mindenek előtt pedig Kakas urtól várom el. De én tudom, hogy semmi szükség az »elvárára.« Kakas ur nekem igazat ad, már — becsületből is.

— Dehát mondja csak Kakas ur, nem önt hívták egész életében »hájfejűnek« pajtásai ugy, mint tanárai?

— Ühüm.

— No látja maga derék ember, meghajtja fejét az igazság szava előtt.

— Ühüm.

— Hát emlékszik arra, midőn legatus korában zsebre pakolta volt a szervétát, melyet a kalács mellé adott volt a tiszteletes ur leánya?

— Ühüm.

— Mit is gondolt volt akkor maga. Á, igen, hogy az egy szép czifra zsebkendő, s a kisaszszony ugy suttyomban akarja magának átadni...

— Ühüm.

— De hogy is olyan maga! Hisz' tudja már nagy ember, oszt' hát surlódhatott volna is egy kicsit.

— Ühüm.

— Bizony bizony sok minden megesett magán barátom. S mi a kut feje? A maga buta hájfeje, a maga tulságos becsületessége.

— Ühüm.

— Borzasztó! Aztán ne legyen idegessé az ember! Beszélj a világ végeig neki, beszédd legyen merő guny, ostorozása az ő faragatlanságának, nevezd hájfejű butának s kifizet egy »ühümmel«; nem lehet megsérteni; s mi halálra

Mai számunkhoz egy fél ív melléklet van csatolva.

Fővárosi levél.

Budapest, május 14.

— Nos! mi a legujabb botrány a fővárosban? — Kérde a vidéki olvasó, a mint a „fővárosi levél” címet olvassa.

Valóban már ez lenne botrány, ha nem lenne botrány a fővárosban.

Hanem ez a hét mégis soványan fizetett: csak két skandalum volt:

Az egyiknek persze a képviselőházban kellett történnie s a másikhoz a tinta szennye tapad.

Hanem Dobránszky maga vétette el a dolgát. Neki, mikor azon leveleiről szóltak, melyekben Oroszországba vágyakozik tanárnak, be kellett volna vallania, hogy igen is én írtam azokat, ez a nyomorult Magyarország az én lángelmémnek szük s különösen szükmarku annak megfizetésében, tehát külföldre vágyom, mint ez ország sok más tudósa. . . .

Ekkor egy jót kacagtak volna az ő stupidus nagyravágásán, de nem lett volna belőle „holt ember”, a mi valószínűleg lesz, mert *Abonyi* Emil képviselő már az országos casinóban és a szabadelvűpárti clubban hír szerint indítványt adott be, hogy golyózzák ki.

Az a golyó pedig, a mit egy club urnájába dobna, jobban megöl egy embert, mint az a golyó, melyet egy pisztolyból lőnek ki, — ha csak ez nem a Komjáthy Béla pisztolya.

A Pálmai Ilkáról három jogász által kiadni szándékolt pikáns kötet, melylyel zsarolni akarták a művésznőt, elveszett a literatúrára nézve s ez mindenesetre nagy veszteség.

Legalább azt lehet következtetni abból a nagy hajszából, a mit a lefoglalt első iv példányaira megindítottak.

A rendőrség, az ügyészség és a nyomda valóságos ostrom alá van véve, hogy abból a tiltott gyümölcsből egy gerezdet kizsaroljanak tőlük.

Pedig mondhatom, nem érdemli meg az a lefoglalt iv a nagy érdeklődést, közönséges unalmas ferczmunka s ha azt a három jogászt a törvényszék fölmenti a zsarolás vádjá alól, a mi valószínű, én egy esztetikai bírósággal ítélném el őket, mert rossz könyvet írtak.

E hét különös eseményei — mert a botrányok a hét rendes eseményei közé tartoznak — a sport körébe vágnak.

A különböző sport-versenyek a fővárosi világot a fővárosba csodították.

A löversenyeken legfeltűnőbb dolog volt az antiszemitaizmus az ő lepárlatásuk.

Schossbergerék „Pierot”-ja ugyanis minden várakozás ellenére gyönyörűen győzött két ízben.

Az atléták viadalán pedig egy fiatal Schosberger velocipédra ült a „Pierot”-ot akarta utánozni, de legyőzött.

— Már inkább fusson a lovam, — mondta a verseny után — mint én!

Hanem ez az athleta verseny külön is megérdemli, hogy megdicséressék; Kinsky Nácsi gróf tizenkilenc láb és nyolcz hüvelyknyi távolságot ugrott meg, Vermes Lajos pedig a huszonöt kilogrammos vasrudat vagy negyvenegyszer emelte

boszantja az embert, nem azért, mert szemtelen, de mert becsületes, mert buta.

Dugd össze a két kezdet vagy pláne köted magadat guzba s ahogy csak a torkodtól kitelik, kiáltd szemébe: Kakasfalvi Kakas Áron ur, ön egy gyáva, semmi fráter! — biztosra veheted, hogy újra csak azzal a boszantó „ühüm”-mel fizet ki.

Rettenes egy ember, de önök is nyájas olvasóim, ugyan mit gondoltak, hogy még ideig egy árva kérdést sem kockáztattak, hadd fejteném ki: honnan eredhet az az állati butasága Kakas urnak, mely önöket is bizonyára egytől-egyig idegessé tette.

Nagyon egyszerű. Kakasfalvi Kakas Áron ur már csecsemő korában kétféle tejet szivott magába, t. i. tejet és pálinkát. Br! Igenis pálinkát. Mikor az apj' ura beadta a kolégyomba azzal a nemes elhatározással, hogy Áron fiából — török szakad — papot faragat, nemes buzgóságában megfeledezett egyről, hogy t. i. a pálinka nem barátja a muzsáknak, még ha mézes is az. Szóval Kakasfalvi Kakas Mojzes uram irtózatossá szörnyen eldobta a sulykot. Tanulása kedvet és erőt keresett a „masina-pálinkában”, s nagy gondja volt rá, hogy egyetlen magzatja pálinka dolgában szükségét ne lásson.

S Áron gyerek meg is felelt édes apj' ura várakozásának. Tanult, tanult és itta a pálinkát. Tanárai nem is sejtették. Annyit láttak, hogy napról-napra mind halványabb, sápadtabb lesz vézna arca. Sokat tanul, bizonyosan az lesz az oka, — gondolák a bölcs férfiak s annál tovább egy lépést se keresték a baj forrását. Mert Áron szörnyű sokat tanult, egész „marha-módra” mint pajtásai szokták vala mondani. Tanult hat annyit

fol, meg is érdemelte „Herkules” testgyakorlati lap szerkesztőségének tiszteletdíját, mert valóságos kis Herkules.

Porzolt Kálmán.

Különfélék.

(Szinházba járó) közönségünknek az elmúlt héten nagy ünnepe volt. Helvey Laura k. a. a nemzeti színház kitűnő művésznője vendégszerepelt s öt darabban, névszerint: „Fedora”, „Odette”, „Dora”, „Ifj. Fromont és id. Risler” s a „Bagdadi herczegnő”-ben ragadta el a szép, igaz és művészi íránt sok érzékkel bíró közönségünket. Helvey Laura k. a. művészi alkotásai előtt bámulva áll az egész ország s a színi muza oly kincsének tartja őt, kit a művészi erőiben gazdag nyugot is méltan megirigyelhet tőlünk. Fedoráját, melyben a lelki küzdelmek idegrázó momentumait oly megkapólag érzékíti, messze földről eljönnek bámulni hogy gazdagítsák nyert babérainak számát. Tollunk gyenge arra, hogy játékaik szépségeit egyenként felsoroljuk; hiszen nála a legjelentéktelenebbnek látszó mozzanat is plasztikailag domborodik ki. Nem egymás mellé rakja ő a színeket, de egymásba olvasztja s a színház kedvéért — mint egy tudatos festőművész — sohasem áldozza fel a hűséget, az igazságot. Ránk nézve felejthetlenné lesznek a napok, melyeket körünkben töltött s ha ragyogó művésze iránt tartozó hódolatunknak nem adtuk is oly tüntető kifejezést aminőt az valóban megérdemelt; ha lelkesülésünk nem is volt méltó visszatükrözése a fénynek, melyel lelkünket bearanyozá, de mélyen szívünkbe zárjuk emlékét s az édes káprázat hatása alatt soká, igen soká fogunk álmodni a gyönyörűről, melyel bennünket elárasztott. És itt lehetetlen, hogy Geröfy iránt is ki ne fejezzük teljes elismerésünket, mindenesetre övé az érdem, hogy az elmúlt hét köznapjait piros betűkkel jegyezhetjük fel az év történetében. Áldozatkészégének rövid színi idényét méltóan tetőzte be. A szervezkedés sok nehézségével küzdve, szerényen kezdte működését, de tapintata, jó akarata koronát tett reá. E figyelmével a s.-a.-ujhelyi közönségnek oly tőkét helyezett el, mely részére a jövőben bizonyára dusan fog kamatozni.

(Helvey Laura k. a.) vendéjátéka alkalmából fényes bankett tartását tervezték a művésznő tisztelői, azonban az előadott darabok oly mélyen nyultak az éjszakába, viszont nappalát annyira igénybe vevék a próbák, hogy a szép terv csak bizonyos forceirozással lett volna keresztülvihető, ezt pedig éppen az előbbi okokra való tekintetből, a t. művésznő nyugalmanak rovására nem lett volna idomos dolog megcselekedni. A kedves vendégnek — mint előtünk kifejezték — végtelen öröme szolgált volna a művészetért annyira lelkesülő ujhelyi közönség jobbjával egy kedélyes estélyen közelebről is megismerkedni, azonban nem állt hatalmában teltetni magát szigoruan kimért idejének korlátain, de reméli, hogy a jövő úgy neki mint a közönségnek fog még alkalmat nyújtani a személyes érzelmek kölcsönös kicserélésére. Itt léte alatt a művésznő látogatásokat is tett a színügyi bizottság tagjainál, továbbá dr. Chyzer Kornél főorvos, Szunyoghy

mint a legszorgalmasabb, tudománya hatodrészt se ütötte ki a legrestebbjének. Hanem azért a tanárai vitték egyik classusból a másikba fel. Sajnálják szegényt.

— Becsületes szorgalmas fiu — mondák — hadd menjen a többi között, majd lesz belőle — diurnista.

Hohó! tiszteletes tanár urak. Nem addig a! Hát azt hiszik, hogy Kakasfalvi Kakas Mojzes uram azért hordotta be Áron fiának azt a tenger masina-pálinkát — s még pedig mézelve — hogy diurnista legyen belőle!? Csalódnak, rettenesen csalódnak. És a t. t. tanár urak addig vitték „sajnálattól” Áront, míg egyszer csak kezében volt egy szép napon a „testimonium maturitatis.” Kakasfalvi Kakas Áron aztán Nagy-Enyedig meg se állott. Lett theologus diák. A négy hosszú esztendő nyoma csak annyiban látszott meg szegényen, hogy szép korszakála kerekedett, más különben maradt annak, mi volt teljes életében: gyáva, „becsület bolondja”, guny tárgyja az egész intézetnek. Természetesnek találják önök, hogy a theologiai professorokban is volt annyi érzék, hogy felfedezték benne a különben becsületes butát s csupa szánalomból áteresztették a papi vizsgán, aminek öröme Kakasfalvi Kakas Mojzes uram nemcsak hogy hét országra szóló vendégséget csapott, meginvítálva rá az egész falamiát, s nemcsak hogy Áron fiát az asztal fölé ültette, de még egy újabb, igazán nemes és eléggé nem méltányolható áldozatra szánta el magát.

Kakasfalvi Kakas Mojzes uramnak nagyralátása u. i. nem érte azzal, hogy az ő Áron fia, kinek ő 14 álló esztendőig oly ernyedetlen kitarással hordozta a jó mézes pálinkát, csak amolyan másod-harmad osztályu eklézsiához tarthasson szá-

Dezso ker. főmérnök, Bárczy József és e lapok szerkesztőjénél, kik másnap mindnyájan viszonzták a látogatást. Azonkívül kirándult Borsiba II. Rákóczy Ferencz születés helyére, továbbá Széphalomra, halhatatlan Kazinczyk sirja és mauzoleumához. Nem győzte eléggé dicsérni a vi-mauzoleumához. Nem győzte eléggé dicsérni a városunk fekvését, de különösen városunk fekvését, mely Borsiból nézve a legfelségesebb panorámát nyújtja. Szóval: rövid itt tartózkodása minden tekintetben kellemesen folyt le s a legszebb be-nyomásokkal távozott Zemplén metropolisából. A tegnapi bucsuelőadás d. u. 4 órakor vette kezdetét, miután a művésznőnek az esti vonattal Budapestre kellett utaznia, hogy a nemzeti színház vasárnapi előadásában részt vehessen. A pályaudvarba tisztelőinek nagy száma kísérte ki, kikből meleg kézzorításokkal vett bucsut a viszontlátás reményében.

(Helvey Laura k. a.) vendéjátékait mindvégig szép közönség látogatta. És amilyen jól esett látnunk a nézők soraiban oly kitarótan áldozatkész egyéneket, kikre a szerencse isten-asszonya még annyira sem mosolygott, hogy legalább szép reményt táplálhatnának egy gondtalanabb jövő iránt, ép oly szomorúság fogott el azok szemléleténél, kiket állandó távolmaradásuk állított lelki szeméink elé, akiknél pedig ama szép reményt már legalább annyira beváltotta a való, hogy az újabbak teljesültét egészen láblógázza várhatják tovább. Hanem hát tehet-e arról valaki, hogy csupán finom tapintással bir, melyel zsebében az aranyat a krajczártól meg tudja különböztetni s ez több gyönyört okoz neki mint a szivárvány hét színe, amennyiben e színek kellemes benyomásait közvetítő szerveknek teljes hiányával van? Nem tehet. Mi sem azért állítjuk ez ellentéteket egymással szembe, hogy általuk rekriminaljunk, de azt akarjuk kimutatni: hogy nem az a „virilista” a ki muszájából legtöbb adót fizet földi javaitól, de az, ki közművelődési czélok istápolására utolsó fillérét is önként az oltárra teszi; miután meg van írva: hogy nem az ad sokat, a ki adhat. Sokkal többet ad az, a ki keveset ad, ha az a kevés egyszersmind mindene is az áldozónak.

(A megyeháztéri közkut.) illetőleg vízvezeték ügye, — melynek ujja alkotása érdekében 10 éven át pusztítottuk a tintát és papírot s hol szép szóval a kérelem hangján esedeztünk, hol elkeseredve szórtuk a vádat mindazokra, kik táblabírói közönnyel tértek napirendre a város közegészségének e fontos kérdése felett — végre valahára kedvező stadiumba lépett. A belügyminiszterium a megye részéről 20, az igazságügyi miniszterium pedig a fogház részéről 30 s ekép a kettő 50%-tel járul a renoválás költségeihez, míg a másik 50% a közönség terhe marad. E nevezetes ügynek a városra nézve kedvezőbb eldöntését nem is remélhettük s kell, hogy mely hálával legyünk eltelve azon férfit iránt, ki az ügyet kezébe véve, azt úgy hivatalos mint személyes befolyásának latba vetésével a megoldás illetén stadiumba vezette. E férfit pedig senki más, mint Molnár István, megyénk szeretett főispánja. Most már rajtunk a sor, hogy lázas sietőséggel, halasztást és halogatást nem ismerve, fogjunk a munka realizálásához. Nagy technikai akadályok éppen nem állnak útjába a műveletnek s a nyár elég hosszú arra, hogy a munka

mot. Hadd menjen a fiu „külső országba”, lásson országot-világot. Ha aztán legalább egy esztendőig akademián alhat, még a püspök segédje is lehet idővel! . . .

Egy évvel ezelőtt Pestre utaztamban egyetlen ember volt ismerősöm a sok utitárs között, s ez ember Kakasfalvi Kakas Áron ur vala. Én voltam kalauza Pestig. Én részesültem a kiváló szerencsében, hogy lépten-nyomon szégyenkedjem, egymást érő ügyetlenségei miatt — úgy utközben, mint Pesten a vendéglőkben és kávéházakban.

Mikor két nap leteltével kivitem az állomáshoz s betuszkoltam egy kupéba, nagyot lélegzettem. Az isten hordozzon békével! . . .

Az akadémiai év leteltével ismét találkoztam vele. Alig szorítva kezét vele, oldalzsebébe nyul s egy plajbászt ad át nekem.

— Miért adja ezt nekem? — kérdém tőle.

— A magáé.

— Az enyém?

— Ühüm.

— Mikor adtam én ezt Kakas urnak?

— Hát nem emlékszik? Mikor indultam Hollandiába, tudja — no, ugy-e emlékszik?

— Na persze, hogyne emlékezném. Épen irni is akartam utána. Kakas ur, Kakas ur! S ezt a semmisség plajbászt maga azóta tartogatja! . . .

— Ühüm.

— Bizony maga valóságos „becsület bolondja” barátom.

— Ühüm! . . .

Benedek Elek.

Folytatás a mellékleten.

teljesen befejeztessék. Ily kedvező chanceok mellett, mint a melyek adva vannak, minden további elodázás kétszeres felelősséggel sulyosodnék azokra, kik mandatummal bírnak arra nézve, hogy a város atyái«-nak neveztesse.

(A helybeli) hely. hitv. egyház hívei — mint ezt mult számunkban is jeleztük — ma egy hete ünnepelték meg templomuk alapköve letételének századik évfordulóját. Az ünnepélyes isteni-tiszteleten — melyen nagyszámu halgatóság vett részt, — Fejes István lelkész az ő ismeretes ékesszólásával s szép nyelvezetével nagy-szabásu, fennkölt szellemű egyházi beszédet tartott, melyben különösen azt fejtegette, hogy a mai korban is, a mikor a realiztikus irány oly nagy szerepet játszik, ebben a mondhatni, gőz-és villanykorszakban, oly jól esik az emberi szívnek, midőn megpróbáltatásoknak van kitéve, ama láthatatlan lélekhez fordulni, s azelőtt leborulni, a kit a föld legműveltebb, éppugy mint legvadabb népe ezen a néven ismer: hogy „Isten.“ Ezen láthatatlan lény dicsőítésére, a magával sokszor meghasonló emberi szív megnyugtató helyéül van emelve az Ur háza: a templom, melynek alapkövét városunkban 100 év előtt tették le a hely. hitv. közönség ősei, kiknek nemes példája lelkesítse, buzdítsa az utódokat megtartani, istápolni lelkökben a vallásos érzelmeket, a nemes erkölcsöket. Nagy hatásu beszédet azzal végzé: a ref. egyház tornyairól a hitnek és gondolatnak szabadsága világítson az időknek végeig. Az egyházi beszéd előtt és után a helybeli dalárda és polgári kántus énekeltek. Majd az isteni tisztelet végeztével azonnal megtartott egyházi gyűlésben elhatározottak, hogy miután őt év mulva lesz annak százéve, hogy a ref. templomban az első isteni tiszteletet az ősök megtartották, a mely impozansabban lenne megünneplendő: ezen idő bekövetkeztéig a már-már avulásnak indult templom renováltassék. Hogy pedig ez kivihető legyen, a módozatok megállapításával az egyház-tanács bízott meg.

(Az „emberirtó“-nak) — mint Zola találoán nevezi — ismét egy csarnoka nyílt meg a fő-utcán és pedig közvetlen a parochiális templom tövében. Ha Velenczéről azt mondják: hogy a „lagunák városa“, akkor Ujhelyt jogosan a „korcs-mák városának“ lehetne nevezni. A főutcán nem kevesebb mint 16 ily emberirtó intézete van s oda folyik be az első rajczártól az utolsóig mindazon tenger pénz, melyért a szegény munkás nép az év legnagyobb szakában turja a hegyet, hogy mátol holnapra megélhessen. Fájdalom! ez idő szerint a közhatóságnak még nem áll hatalmában e régi jogokra támaszkodó „italmérések“ számát gyériteni, de nem messze van már az idő, midőn e jogokban is megosztozik a népegyetem s aként fogja azokat önmagára nézve érvényesíteni, hogy a közvagyon és közkerölcs ne legyen kiszolgáltatva, mint eddig volt, egy szervezett parasita had büntetlen üzelmének. Mindamellett a hatóságnak most is van annyi joga, hogy az idevágó törvények és rendeletek szigorú alkalmazásával féket vessen a korcsmai üzelmekre. Ezek egyike a rendőri zárórak megtartása feletti ügyelet s azok megtörőinek érzékeny megbírságolása; továbbá korcsmák előtt a szekerekkel való megállás tilalma. A hetivásárra jövő falusiak és utasok orák hosszágát a korcsmákban dőzsölnek, mialatt lovaik, szekerek az utcán állnak s ekép a gyakori közlekedési akadályoknak is egyik fő-okát képezik. A rendőri közegek eddig egy pohár pálinkáért szemet hunytak az ily dolgok felett, reméljük: ezután e tekintetben is tudni fogják kötelességüket. A templom melletti korcs-mák botrányosságai azonban a rendőség figyelmét az által is provokálják, hogy vasárnapokon és egyéb ünnepeken lármás dőzsölések tanyáivá válnak. A templomból kihangzó ének harmoniáját nem egyszer török meg azon éktelen ordítások, melyek e lebujokból jönnek s az ünnepi hangulatot profanizálják. Az e tekintetben felmerült sürü panaszok indíthatták a belügyminiszteriumot arra, hogy szigorú rendeletet adjon ki az 1868. LIII. t. cz. 19-ik §-ának felelőség terhe alatt való pontos megtartására, mely tekintetben a felügyelet a hatóságok részéről eddig teljesen el volt hanyagolva.

(Szinházunk) megnyitásától még alig folyt le egy év s a szinpadí díszítmények már is mód nélkül viseltettek. Ez még hagyján volna, hanem a függönyöket felhuzó gépezetek, az improvizált oldalajtók és ablakok szerkezetei mind oly szá-nandó állapotba jutottak, hogy már magukban elegendők az illuziot teljesen tönkre tenni. Olyan elegendő mint a rozsdá; minden oldalról szelel s egy lábdoobantásra jobban meginog mint az Olympus hajdan Jupiter szemöldjéjétől. A köz-mondás: hogy „olcsó husnak hig a leve“ itt ugyancsak érvényesíti magát. Éppen azért ha a szinház a városnak egyik jövedelmi forrását képezi, gondoskodnia kell róla, hogy e forrás be ne duguljon. Szakértővel redbe kell szedtetni az egész-szet s a díszleteket minden évben legalább kettő-vel szaporítani, mert azt csak egy igazgató tudja

megmondani, hogy e szinpad még mi mindennek hiányával van. Aztán a páholyajtók zárószereketét is ki kell javítani s a fizetéses szinházi fel-ügyelőnek őt garast adni olajra, hogy a kellemetlen ajtó-nyikorgást elhallgattassa vele. Végül a külső dísz megkiváná, — hogyha már megvettük, — az üvegprizmák a csilárok és candelabre-okon fényeskedjenek, nem pedig a városháza lomtárában, hol legfeljebb az egerek gyönyörkedhetnek bennök.

(Az időjárásban) nagy változás állott be: a hűvös, esős, majd szeles napokat verőfényes, meleg tavaszi napok váltották fel s a hőség néha oly fokra hág, aminő juliusba is beillenék. A kukoricza, krumpli s a kerti-vetemények, melyek eső után sóvárogtak, ebben is részesültek a mult csütörtökön délután, a mikor hosszabb ideig tartó zápor vonult el vidékünk fölött, fájdalom, azonban nem minden kár nélkül; mert a hires „szemszuró“ s a vele szomszédos szőlőket, Károly-falva irányában elverte a jég; szemenkint városunk mentén is mutatkozott, jelentékenyebb kárt azonban nem tett. Az eső a vetésekre s a szőlőre darab ideig teljességgel nem szükséges; pedig a jelekből gyakoribb esőzésekre következtet a gazdaközönség s különösen a jégtől lehet az idén tartani. A tavasz ez évben a zöldbe való kirándulásokra is alkalmasnak ígérkezik, nem mint a közelmúltban, a mikor a tavaszi mulatságokat rendszeren nyár derekára kellett ha-lasztani.

(A sárospataki) akadémiai ifjusági torna-egylet* folyó hó 25-én azaz áldozó csütörtök után következő vasárnapon verseny gyalogolással összekötött dísz tornázást rendez a főiskolai tornacsarnokban. A verseny gyaloglásban csak is egyleti tagok vehetnek részt, kik a jelzett napon reggel 6 órakor indulnak a főiskola nyugati kapujától Ujhely-felé az országuton az Ujhely végén levő honvéd kaszárnyáig — illetőleg a kaszárnyával szemben levő kökeresztig — és vissza a főiskola bejáratáig, hol a versenyzőket a ver-senybírósság és az érdeklődő közönség fogadják. Délután 3 órakor a torna-csarnokban Kiss Elek elnök tanár vezetése mellett dísz tornázást (belépti díjak mellett) tartatik, mely szintén versenyekkel lesz egybekötve, a mikor a verseny-gyalogolásban győztesek díjai is ünnepélyesen ki fognak osztatni. A dísz tornázást tánczköveti, hol bizonyára a győzők lesznek legyőzöttekké.

(A zemplénmegyei tanítóegylet) ezévi közgyűlése jun. 3—4 napjain lett volna megtar-tandó Nagy-Mihályban, azonban közbejött kör-ülmények miatt a nagy szunidőre halasztott. Ez egyesület munkásságának fokozására Földessy József galszécsi ügyvéd ezéltől m. e. két évvel egy arany pályadíjat tüzött ki e pályakérdésre: miként lehetne a magyaryelv terjesztését nem magyaryajku községekben kisededovodák felá-litása által előmozdítani. A mult évi sárospataki gyűlés alkalmával egyetlen pályamunka sem érkezett. Remélhető, hogy Nagy-Mihály, Varannó, stb. derék tanítói nem hagyják e kérdést meddön elhangzani.

(A sárospataki állami tanítóképezdében) a tanítóképeségi vizsgálatok június 21-ik napján veszik kezdetüket. A folyamodványok a kir. tanfelügyelőségénél május 25-ig nyújtandók be. A tanítóképeségi vizsgálatokat megelőzőleg, június 16—21-én tartatnak az évi szokásos zárvizsgák.

(Az u. n. számárhurut) városunkban a gyermekek közt nagy mértékben lépett fel. Ez epidemikus betegség ellen nem igen szoktak alkalmazni orvosi gyógyszert hanem többnyire a természet szokott azon segíteni; mindamellett halálos kimenetelű is lehet, s miután ragadós természetű: a számárhurutban szenvedő gyerme-keket az iskolába járástól vissza kellene tartani, a mi pedig, mint halljuk, nem minden esetben s ez által a ragályos betegség terjedésének még erő-sebb táp nyújtatik. Ajánljuk e körülményt azok figyelmébe, akik hivatva vannak a közegészségügy felett őrködni.

(Dalárdánk), mint értesülünk, pünkösöd másodnapján a „Torzsás“-on tavaszi mulatságot rendez. Közönségünk hisszük hogy tömegesen sietni fog ez időszert s már csaknem kívánatos junialisban részt venni

(Kimutatás.) Magyar-Jesztreb községében tűzvész által károsult ottani ref. lelkész részére, dr. Szombathy László által kibocsátott iven ada-kotak: dr. Szombathy László 5 frt, Varannói takarékpénztár 3 frt, báró Balassa István 3 frt, Czibur András 2 frt, Heumann Samu 2 frt, Sző-gyényi Imre, Gaál Sándor, Füzesséry György, Antalóczy Antal, Lovik Gusztáv, Markovits János, Walkovszky Mihály, Strasser Antal, Gerich Gyula, K. K. S. Gy., Kossuth Elek, Werner Gyula, Szendei Lipót, dr. Dandarer János, Cséri Herman, Balkányi Izidor, Frieder Hermann, Fried-mann Lázár, Hrehuss Gyula, Ruzsicska Ferencz, Tirpák József, Szűts Béla, Oláh Dezsd, Popóczy

Géza, Kolozsvary Sámuel, Csiszar Béla, Viszlóczky Adolf, Matyaczkó Irén, Oroszy Miklós, Szekeres József, Vajda Bazil, Dlugolinszky Miksa, Peresz-lényi István, Hrabovszky Géza, Oroszy Lászlóné, Placskó István, Kiss Ferencz 1—1 frt, Hobek János 50 kr., összesen 52 frt 50 kr. Ujlaki Miklós lasztoméri ref. lelkész iven: Rozgonyi Ferencz 40 kr., Tomcsányi Árpád 60 kr., Kéler János 1 frt, Magyar László 50 kr., Jaszencsák Sándor gör. cath. lelkész 50 kr., Ruzsika Dániel 50 kr., Hor-váth Károly ügyvéd 50 kr., Grosz Markus 40 kr., Bausch 50 kr., Záborszki Vincze 1 frt, Demjanics Sándor 50 kr., Felföldy Gyula 1 frt, Nyomárkay örsői tiszt 50 kr., Csürös Ferencz távirtdász 1 frt, összesen 8 frt 40 kr.

(A magyar észak-keleti vasut) bevételi ki-mutatása. 1884. április hóban 214428 frt, 1884. január 1-től 1884. április 30 ig 865290 frt, 1883. január 1-től 1883. április 30-ig 831231 frt. A mult év hason időszakához viszonyítva több 34059 forinttal.

(Az új ipartörvény.) A szentesítés végett már fölterjesztett új ipartörvényt, az iparos-oz-tályra való különös tekintettel, bő magyarázatok-kal és utbaigazító jegyzetekkel látta el Gelléri Mór, az országos iparegyesület titkára; a mű sajtó alatt van és a legközelebbi héten, azonnal szentesítése után megjelenik. Különösen fölhi-vjuk ipartársulataink és iparosaink figyelmét e magyará-zatos kiadásra, mely az új ipari szervezettel szem-ben minden iparosra nézve nélkülözhetlen. Az országos iparegyesület ipartársulati szakosztálya melegen üdvözölte e mű megjelenését és olcsó-ságánál fogva is készséggel ajánlja az összes hazai iparosok figyelmébe. Igen bő utasításokat és jegyzeteket tartalmaz a mű az ipartestületek ala-kitására, a segélypénztárak és szövetkezetek léte-sítésére, a békeltető-bizottságokra, az iparhatósági teendőkre és iparhatósági megbízottak feladataira nézve. A mű minél könnyebb hozzáférhetővé tétele szempontjából a kiadók tömeges megrende-léseknél olcsóbb árt szabtak, mivel kívánatos, hogy azt a most főnnálló ipartársulatok összes tagjaik számára megrendeljék. Egy példány ára 60 kr., 10 példány 5 frt, 25 példány 10 frt, 50 példány 18 frt, 100 példány 32 frt. Ugy-e munka német nyelven Steinacker Ödön iparkamrai toll-író és orsz. képviselő szerkesztésében is megje-lenik s ugyanily feltételek alatt megrendelhető. Megrendelések Gelléri Mór iparegyesületi titkár-hoz intézendők, Budapest, újvilág-utca 14. szám

(Szinészet.) Az elmúlt hét szinházunk történetének évkönyveiben tündöklő betűkkel lesz följegyezve. A muzsák csarnokában az igazi mű-vészettel ünnepelte fényes diadalát, hogy örüljünk rajta, hogy könyvezzünk rajta; hogy oda ragadja szívünket fenséges géniusza elé, leborulni annak trónja előtt, bámulni a dicsfényt, a káprázatos varázst, mely magasztos homlokát köríti; meg-ízlelni, lelkünkbe szivni a tiszta, a nemes érzések forrását, mely számolyánál fakad. Helvey Laura k. a. a nemzeti szinház kitünő művésznője sze-rencseltette S.-a.-Ujhelyt, a Sátorhegy tövében elterülő szerény várost. A művésznő öt vendég-játékra jött s lapunk zártáig négy estén át ré-szeltette közönségünket oly műélvezetben, a minő-re — Isten tudja! — mikor számíthatunk ismét. Első föllépteül kedden, Sardou V. nagyhatásu drámáját „Fedorát“ választotta. A tekintélyesen fölemelt helyarak daczára a közönség zsufolásig megtöltte a szinházat s midőn a vendégművésznő megjelent: szünni nem akaró frenetikus tapsvihar-ban tört ki, mely lelkes ováció arra, ki azt oly igazán megérdemelte, látszólag kellemesen hatott. Mit mondjunk aztán játékról? A mi a sugár a csillagban, az illat a virágban, az édesség a méz-ben: az ő benne a — játék. A kisasszony egyé-nisége a művészet oly magas fokán áll: hogy játékát mi, kik minden megjelenését csak türel-metlenül vártuk; minden szavát áhitattal lestük: bonczkés alá venni merészségnek tartanánk. Az a finom elegáncia megjelenésében, az a hódító, méltóságteljes alak; az a szivhez szóló, dallam-szerű lágy hang a szelidebb érzések, a fájdalom, az emberi kebel kinzó gyötrelmei ecsetelésére; s ismét az a megrendítő hang, mely mint vihar tör ki, midőn a szenvedélyek felkorbácsolt ten-gerként erősebb hullámokat vetnek; az a tekin-tet, mely egyik pillanatban oly szende, oly sze-lid, oly mosolygó, meghűvöl, fölemel magához; a másik pillanatban szikrázó, mint villámfény, dermesztő, mint észak jege, oda taszit, oda sújt a porba... ezek azok, a miket az ember lát, hall, érez: ha Helvey Laurát látja. Fedorában művészetét egész teljességében bemutatta; el is ragadott mindenkit, még azt is, a kinek a művé-szi alkotásról vajmi kevés fogalma van. A lelkes közönség a vendégművésznő — megszámláltuk — tizennyolczszor hivta ki s több koszu és cso-korral tisztelte meg. Fedorán kívül a vendég-művésznő „Odette“, „Dóra“, „Ifj. Fromont és id. Risler“ darabokban lépett fel s mindenikben ki-tünő alakítást mutatva be, művészetét valódi pompájában ragyogtatta. Mondanunk sem kell,

hogy közönségünk részéről a tetszésnyilvánítás határt nem ismert. Taps, éljenzés, koszoru, virágcsokor voltak azok, a mikkel elismerése, jobban mondva: bálványozása jeléül adózott. Az egyes darabokban előforduló erősebb férfiszerepek Geröfy, Lenkey és Szeless kezében voltak s míg Geröfynek ezuttal is (Fedorában: Ipanoff Lorisz) brávót kiáltunk, a többiekről kénytelenek vagyunk kimondani, hogy a művész mellett meglehetősen eltörpültek; ellenben Báthory Ilon minden föllépésekor csak arról győzött meg bennünket, hogy tanulmány és szorgalom mellett (különben ezek nála nem hiányzanak) a színészi pályán szép jövő vár reá. Látszott is, hogy szereti közönségünk; többször megtapsolta. Általánosságban az előadásokat összevágóknak nem mondhatjuk, a kik érzik kicsinységüket s meg nem emlékezünk róluk: örüljenek neki. A vendég művész játékait minden alkalommal szép közönség nézte végig; bár a helyárok — mint fentebb is mondtuk — tisztességesen borsosak voltak. Tegnapra a kisasszony bucsu föllépései s jutalomjátékaul a „Bagdadi herczegnő” volt hirdetve.

(Geröfy szintársulata) két kiváló ujdonság előadásával vesz bucsut kedd és szerdán városunktól; az egyik „Drama a tenger fenekén” látványos színmű, a második pedig „Egyveleg” allegorikai képlet és mulattató jelenetekkel. A mérsékelt jegyek ez előadásokra érvényesek.

Irodalom.

Az „Ország-Világ” IX-ik füzeté szokott dus tartalommal jelent meg. Nem pusztá szó ez, hanem tény; álljon itt adatként a tartalom: P. Markus Emma. (Arczképpel. — Fedelni! (Költemény.) Majthényi Flóráról. — Liliom Eszter. (Elbeszélés) Báro Podmanický Frigyesről. — A nők vonzó ereje. (Képpel.) — Török vagy szakad. (Regény.) Degré Alajostól. — A makrancos. (Képpel.) Az első fekete öltöny. (Rajz.) Hubert Vilmostól. — Válasz kedvesem levelére. (Költemény.) Mészáros Istvántól. — Egy kép az erdőből. (Képpel.) — A csukapásztor. (Japan rege.) — Tengerészilapítás olajjal. (Képpel.) — A hét története. Camille d'Epernaytól. — Dalmady Gyözö. (Arczképpel.) — Szilágyi Erzsébet. (Történelmi rajz.) Tóth Lőrincztől. — Oh, hányan... (Költemény.) Csáktornyai Lajostól. — Május elseje. (Rajz.) Sárváry Sebestyéntől. — A róza románcza. (Költemény.) Mátray Lajostól. — Hölgyek divatjáról. (Tavaszi séta.) Hidasi Páltól. — A gyermek féltelme. (Képpel.) — Élők és holtak története. Csodálatos elbeszélés. Irta Thierry Gilbert Augustin. — Proper tiusból. A végóra. Vesztett szabadság. (Költemények.) Fordította Csengeri János. — Táborozás a tomasi csata előtt. (Képpel.) — Eponi bookmakerek. (Képpel.) — Irodalom, színház, művészet, sakk, rejtélyek stb. Mindenki láthatja ebből, hogy az „Ország-Világ” az irodalomban páratlan magasságot ért el. A szerkesztő Degré Alajos érdemes multja és nagy összeköttetései teszik lehetségessé ezt. A nyári évad alatt ismertetni fogja hazai fürdőinket és ezek hirdeteit jutányosan közli. — Előfizetési ára: egy évre 10 frt, félre 5 frt, negyedévre 2 frt 50 kr.

A „Képes Családi Lapok” 33. száma a következő érdekes tartalommal jelent meg: A „Kö-Uristen”; elbeszélés, irta Majthényi Flóra (folyt. köv.). — Kis madárka; költemény, Szomoró Károlytól. — A fehér rózsacsokor; elbeszélés irta Borostyáni Irma. (folyt. köv.). — Egy csavargó; Bret Harte beszélye, fordította Wirtzföld Béla. — A bus dalmok; beszély, irta Köszeghy Géza (vége). — A faszekrény rejtelve; elbeszélés, irta Lithvai Viktória (folyt. köv.). — Heti tárca. Morgalmas idők; irta Charles Triste. — Bohókás történet; irta Koncz Sándor. — A gyorsíróról; irta Gopcsa László. — Képmagyarzat. — Mindenféle. — Képek: Dressirozott farkasok. — Erzsébet királyné Wiesbadenben. — Édes teher. — A trónörökös pár keleti útja; Megérkezés Konstantinápolyba. — Melléklet: A „Hellen vagy egy év” című regény 97—112 oldala. — A boríték: Heti naptár. — Sakk talány. — Szám-rejtély. — Talányok megfejtése. — Megfejtők névsora. — Feleletek, értesítések. — A kis lutri házai. — Hirdetések. — Előfizethet: Méhner Vilmosnál, Budapest, VI. ker. papnövelde-utca 8. sz. Egész évre 6 frt, fél évre 3 frt, negyedévre 1 frt 50 kr.

A „Magyarország és a Nagyvilág” 19. száma következő érdekes tartalommal jelent meg: Ulána. Beszély. Irta Krasewski I. Ignác. Ford. Timkó (Folyt.) — Romok. (Költemény.) Csáktornyai Lajostól. — Férő sorsa a nő. Beszély. Irta Szántó Kálmán. — A tavasz vendégei. Irta Lévai Sándor. (II.) — Mária Anna királyné. (Életrajz.) — A turini kiállítás megnyitása. — Menyegzők a darmstadti udvarnál. — Konstantinápolyi képek. — A Neckar-völgy érdekesebb pontjai. — A him- és nőnem számaránya a természetben. — Mikor a szabócska lovat akart lenni. — A sakkot játszó „gép.” (2 képpel.) — A vallomás. — Színház. — Hírek. — Halálhírek. — Heti naptár. — Képek: Mária Anna királyné. (Arczkép.) — A turini nemzeti kiállítás megnyitása. — Képek a tonkingi harctérről. — Menyegzők a darmstadti udvarnál. (4 arczképpel.) Konstantinápolyi képek. — A Neckar-völgy érdekesebb pontjai — A vallomás. — A sakkot játszó „gép.” (2 képpel.)

Az „Üstökös” kitünő képes heti éleclap 19. száma a következő változatos és mulattató tartalommal jelent meg: Készül a t. Ház. (Költem.) — Heti krónika. — Svhák. — Báro Kemény Gábor uralkodó eszméi. — Pattogatott kukoricza. — A műbort nem tárgyalja a képviselőház. (Képpel.) — Kényszer házasság hajdan és most. (Képpel.) — Zatraczeni Zatróczy Vitályos levele a szerkesztőhöz. — Holtomiglan, holtodiglan... (Képpel.) — Szokások szójárások illusztrálva. (Képekkel.) — Fazék János ó naccsága bőfőgészei az iparos körben. — A magyar nyelv újszótára. — Miből lesz a kholera? (Vad s nagy hír Miskolcra.) (Képpel.) — Veres Fülkő és Locsifcsi Rém Józsi találkozásai. — Comparációk. — Zsidó nummimatika. — Ex cathedra. — Romhányi Pál zajongásai. (Képpel.) — Az „Üstökös” eredeti okmánytára. — Köscr. — Próbák a rajztollal. (Színészek. Képpel.) — Zwiebeleszffy Aranka egyleti dáma levelei Knoblauch Rozinához. — Különbőség. (Modern Iyra.) — Borkoresolyák. — Szerkesztői subrosa. — Hirdetések. — Előfizetési ára: egész évre 8 frt, félre 4 frt, negyedévre 2 frt. — Cím: „Üstökös” — Budapest.

Vasúti menetrend

a magyar éjszakkéleti vasúti vonal sátoralja-
ujhelyi indóházánál.

Érvényes 1884. Májushó 20-tól.

A vonat	indul		érkezik		indul		érkezik	
	óra	perc	óra	perc	óra	perc	óra	perc
Budapest felé	12	44	9	—	8	32	7	10
Budapestől S.-a.-Ujhelybe	7	45	3	39	8	15	6	31
Csap, Ungvár, Sziget felé	3	49	—	—	7	01	—	—
Csap, Ungvár, Sziget felől	—	—	12	01	—	—	7	50
S.-a.-Ujhelyből Kassára .	12	25	3	20	3	59	7	17
Kassáról S.-a.-Ujhelybe .	12	37	3	32	4	44	8	02
M.-Laborcz felé	6	41	—	—	6	47	—	—
M.-Laborcz felől	—	—	3	32	—	—	8	02
Petrezselyem vonat Kassára	—	—	—	—	—	—	—	—
minden szerdán és szombaton	5	41	8	40	—	—	—	—

A vastag számok az éjjeli időt jelentik, esti 6 órától reggeli 6 óráig

A Budapestől regg. 7 ó. 45 p. és S.-a.-Ujhelyből Budapestre 12 ó. 44 perczkor induló vonatok gyorsvonatok.

Üzlet kimutatás.

Hivatalos piaczi árkimutatás.

1884. május 16 án

			frt.	kr.
Buza	100 kg.	sulyu	9	30
Gabona	100 „	„	8	40
Árpa	100 „	„	7	80
Zab	100 „	„	8	10
Kukoricza	100 „	„	7	40
Burgonya	100 „	„	3	—
Borsó	100 „	„	14	—
Lenese	100 „	„	10	—
Paszuly	100 „	„	8	—
Köl. kása	100 „	„	10	—
Vaj	1 kilgr.	„	1	—
Szesz	„	„	33	—
Pálinka	„	„	18	—
Marhahús 1 klgr.	„	„	50	—
Szalona uj	„	„	70	—
Sertés-zsír	„	„	85	—
Széna	méter mázsa	„	4	80
Alom szalma	„	„	1	50
Zsupszalma	„	„	2	—

Nyiltér.

— Alak és tartalomért a beküldő felelős. —

MATTONI
BUDAI KIRÁLY-
KESERÜVIZE
orvosi tekintélyektől legjobban ajánlva
kapható minden gyógyszerár és ásványvízkereskedésben.
MATTONI és WILLE BUDAPEST.

A MOHAI
ÁGNES
FORRÁS
hazánk egyik legszénsavdusabb
SAVANYUVIZE
kitünő szolgálatot tesz főleg az emésztési zavaroknál
s a gyomornak az idegrendszer bántalmán alapuló
bajaiban. Általában a víz mind azon kóroknál kiváló
figyelmet érdemel, melyekben a szervi élet támogatása
és az idegrendszer működésének fölfokozása kívánatos.
Borral használva kiterjedt kedveltségnek örvend.
1883. évben 1 millió palaczk szállított el.
Fris töltésben
mindenkor kapható
Édeskuty L.
m. kir. udv.
ásványvíz-szállítónál Budapesten.
Ugyszintén minden gyógyszerárban, fűszerkereskedésben és vendéglőkben.

Felelős szerkesztő és kiadó laptulajdonos

BORÚTH ELEMÉR.
Főmunkatárs: **FARKAS BERTALAN.**

Hirdetmények.

CZIGELKAI
LAJOS-FORRÁS
Kiváltképen jónak bizonyult a gyomor-, bél-, hughyólyag- és tüdőbajok ellen, a gümőkór, csusz, köszvény ellen, a görvélykórok valamennyi alakja ellen, mint szintén a bujások következményei ellen
Európa valamennyi ásványvizei között **a legnagyobb** natron tartalmánál fogva 1000 rész víz tartalmaz 81612 rész szénsavas nátront és 3.6210 szénsavat) a dús savany tartalmu borokkal **a legpezsgőbb** ital egyike. Töltések a czigelkai fürdőigazgatóság által u. p. Bártfa. Felső-Magyarország.

TK. 1749. sz. Bead. 1884. évi április hó 15-én.
1884.

Árverési hirdetményi kivonat.

A s.-a.-ujhelyi kir. törvényszék mint telekkönyvi hatóság közhírré teszi, hogy dr. Erényi Jakab s.-a.-ujhelyi lakos végrehajtatónak Lébi Rosenblüth Salamon végrehajtást szenvedő elleni 815 frt tökekövetelés és járuléka iránti végrehajtási ügyében a s.-a.-ujhelyi kir. törvényszék területén lévő N.-Czigánd községe határában fekvő a n.-czigándi 263. számú telekjegyzőkönyvben Lébi Rosenblüth Salamon nevére jegyzett 793—797. hr. sz. alatti szántóföld, rét és tóra az árverést 450 frtban ezennel megállapított kikiáltási árban elrendelte, és hogy a fennebb megjelölt ingatlanság **az 1884. évi augusztus hó 28-ik napján délelőtti 10 órákor Nagy-Czigánd községe házájánál** megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alól is eladatni fog.

Árverezni szándékozók tartoznak az ingatlan becsárának 10%-át, vagyis 45 frtot készpénzben, vagy az 1881-ik LX. t. cz. 42-ik §-ában jelzett árfolyammal számított és az 1881. november hó 1-én 3333. sz. a. kelt igazságügyminiszeri rendelet 8. §-ában kijelölt óvadékképes értékpapírban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881. LX. t. cz. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismerényt átszolgáltatni.

Kelt a s.-a.-ujhelyi kir. tszék mint tkvi hatóságnak, 1884. évi április hó 22-én tartott üléséből.

ifj. Vályi István,
kir. tszéki h. jegyző.

Hammersberg Jenő,
kir. tszéki elnök.

VK. 33. sz.
884.

Árverési hirdetmény.

Alulírott kir. bir. végrehajtó az 1881. évi LX. t. cz. 102. §-a értelmében ezennel közhírré teszi, hogy a felső-zeplényi kölcson- és takaréktintézet felperesnek, Berkovics Áron, Schönfeld Markus, Feigenbaum Lipót m.-laborczi és Heller Jakab vidrányi lakos alperesek ellen 325 frt tőke, ennek 1883. évi augusztus hó 6-ik napjától számitandó 6% kamatai, 3 frt 10 kr. óvási, 1/3% váltódíj, 17 frt 32 kr. per, 9 frt 60 kr. végrehajtási kérvényi, 32 frt 15 kr. végrehajtás foganatosítási, és még felmerülő költségek erejéig a s.-a.-ujhelyi kir. tszék által 1456/84. sz. a. elrendelt kielégítési végrehajtási ügyben a homonnai kir. bíróságnak f. évi 397. polg. szám alatt kelt kiküldő végzése alapján f. évi márczius 13-án Vidrányban Heller Jakabnál bíróság lefoglalt 460 frtra becsült szarvasmarhák, és ugyancsak f. évi márczius hó 13-án M.-Laborczon Feigenbaum Lipótnál bíróság lefoglalt 282 frtra becsült tehén, butorok és ezüstneműkből álló ingóságok **f. 1884. évi május hó 28-ik napján délelőtti 9 órákor Vidrányban Heller Jakab lakásán és ugyancz nap délelőtti 11 órákor M.-Laborczon Feigenbaum Lipót lakásán** bírói árverés útján készpénz fizetés mellett a legtöbbet ígérőnek becsáron alul is elfognak adatni, mire a venni szándékozók ezennel meghivatnak.

Kelt Homonnán, 1884. évi május hó 6-án.

Demeczky József,
kir. bir. végrehajtó.

41. szám.
1884.

Árverési hirdetmény.

Alulírott bírósági végrehajtó az 1881. évi LX. t. cz. 102. §-a értelmében közhírré teszi, hogy a felső-zeplényi kölcson- és takaréktintézetnek, Schönfeld Markus m.-laborczi lakos alperes ellen 830 frt tőke, ennek 1882. évi február 22-től járó 6% kamatai, 42 frt, 50 kr. perbeli, 18 frt 65 kr. végrehajtás foganatosítási és még felmerülő költségek erejéig a homonnai kir. járásbírósal által 433/1884. szám alatt elrendelt folytatolagos végrehajtási ügyben f. évi márczius hó 13-án M.-Laborczon alperes lakásán bíróság lefoglalt 934 frt 20 krra becsült szarvasmarhák, ezüst és pagfon neműek, házi-butorok, ruha és ágyneműek, héber könyvek, Rubin Efraimnál zálogban lévő tízparancsolat (Thóra) életneműek és imaszékekből álló ingatlanok **1884. évi május hó 27-ik napján délelőtti 11 órákor Mező-Laborczon Schönfeld Markus lakásán** bírói árverés útján készpénz fizetés mellett a legtöbbet ígérőnek becsáron alól is elfognak adatni.

Kelt Homonnán, 1884. évi május hó 6-án.

Demeczky József,
kir. bir. végrehajtó.

1884-iki friss töltésű
ÁSVÁNYVIZEK

u. m.:
Bártfai
Budai
Czizi iblany
Czigelkai „
Emsi
Franzensbadi
Friedrichshalli
Gieszhübl
Gleichenbergi Constantin
„ Emma
Halli iblany
Karlsbadi bugyogó
„ várkút

Karlsbadi malomkút
Kissingi Rákezy
Lipiki iblany
Luhli Margit
„ Erzsébet
Marienbadi keresztút
„ vándorkút
Mohay Ágnes
Németkereszturi savanyúvíz
Polenai
Preblani
Selters
Szolvai

kaphatók:
KORMOS és DECSÉNYI kereskedésében
S.-a.-Ujhelyt.

Ezenkívül raktárt tartunk minden bel- és külföldi forrás-terményekből.

Fürdő megnyitás.

Van szerencsém a n. é. közönség becses tudomására hozni, miszerint a gyógyerejéről országszerte ismeretes

erdő-bényei gyógyfürdőt

ismételve bérbe vettem és azt május hó elsőjén ünnepélyesen megnyitottam.

Főczélom, hogy a fürdővendégek minden tekintetben teljes kényelmet találva, e kies hely egyszersmint a szórakozás feltételeinek is minden tekintetben megfeleljen.

Azok, kik a múlt évadban e kies hely látogatói voltak, eléggé meggyőződhetnek, hogy a vendégek kényelme és ellátásáról minden tekintetben gondoskodva volt. Részemről e tartozó figyelem az idén még fokozottabb leend s oda fogok törekedni, hogy a megye e hirneves fürdőjében mindazon comfort feltalálható legyen, mely az ottani tartózkodást kellemessé tegye.

A n. é. közönség becses pártfogását kérve, maradtam mély tisztelettel

Bayer Frigyes,
fürdő-bérlő.

1-3

ROBEY & COMP. (Budapest, Üllői ut 35.)

Gőzcséplőgép-készleteket venni szándékozik sziveskedjenek a gyári árak iránt Robey & Comp.-hoz mint az eredeti vasgerendás cséplőgépek gyárosaihoz fordulni. 2 1/2, 4, 6, 8, 10 és 12 lőerejű cséplő szedetek gyárunkban mindenkor készleten vannak.

5-12

Magyarországnak legnevezetesebb és legszénsavdusabb ásványvize a
SZOLYVAI és POLENAI
savanyúvíz,

mely borral vegyítve a legkellemesebb italt nyújtja; gyomor- és idegrendszér-bántalmaknál pedig kitűnő szolgálatot tesz: a

LUHIERZSÉBET
gyógyforrás,

hathatós gyógyszer **tüdő-bajoknál, hörg-bántalmaknál,** valamint **hugyesó-hólyag hurutoknál** is. A nevezett ásványvizek bármikor kaphatók helyben Behyna testvérek, Kormos és Decsényi, Reichard testvérek, Szentgyörgyi Vilmos és Vályi István urak kereskedésében nagyban és kicsinyben, valamint vendéglőkben is, vidéki megrendelések **Ember Ernő Mihály** urhoz S.-a.-Ujhely czimzendők.

Figyelmeztetés!

Csak akkor tekinthetők valódiaknak és friss töltésűeknek fentnevezett ásványvizek, ha úgy a dugók beloldalukon a forrás nevével, valamint az üveg czimlapjai védjeggyel „**MARSALKO KÁROLY**”

vannak ellátva.

Tisztelettel

MARSALKO KÁROLY,
a munkácsl uradalmi ásványvizek bérlője.

2-6

3803. sz.

polg. 1884.

Arverési hirdetmény.

A s.-a.-ujhelyi kir. törvényszék mint csődbíróság által közzé tették, hogy a néhai Nagy Áron volt olasz-liszikai lakos hagyatéki csődtömegéhez tartozó, az o.-liszcai 123. sz. tkjében foglalt Nagy József tulajdonánál írott, azonban a tokaji kir. tkvi hatóságnak 969/881. tk. szám alatt kelt végzésével v. B. 4. alatt Nagy Áron javára előjegyzett birtokjuttalékra v. B. 4. alatt Nagy Áron által megszerzett tulajdoni jog natkozó s a néhai Nagy Áron által megszerzett tulajdoni jog a folyó 1884. évi június hó 4-ik napján délelőtti 11 órakor O.-Liszka város házánál megtartandó nyilvános bírói árverésen O.-Liszka város házánaél megtartandó nyilvános bírói árverésen kérészpénzen el fog adatni. Miről a venni szándékozők értesítettek.

Kelt a s.-a.-ujhelyi kir. törvényszéknek 1884. május hó 9-én tartott üléséből.

ifj. Vályi István,
kir. tszéki h. jegyző.

Hammersberg Jenő,
kir. tszéki elnök.

Mindenféle idei töltésű

ÁSVÁNYVIZ

már megérkezett

REICHARD TESTVÉREK

vegyes kereskedésében

S.-A.-UJHELYT.

Tk. 676/1884. sz.

Árverési hirdetményi kivonat.

A szerencsi kir. jbiróság mint tkönyvi hatóság közhírré teszi, hogy Kiss József golopi lakos végrehajtónak Bornyik Pál által gondnokolt Béres István végrehajtási szenedő elleni 100 ftr tökéketelés és járulékaí iránti végrehajtási ügyében a szerencsi kir. jbiróság területén lévő F.-Golop határában fekvő a f.-golopi 38. sz. tkjében Béres István tulajdonánál felvett ingatlanokra és pedig: 51/a. hr. sz. ház és udvartérre 134 ftr, 50/a. hr. sz. kertre 91 ftr és a 4-9. sor-számok alatt jegyzett 1/8-ad kültelekre 221 ftr becs- és kikiáltási árban, végre az alsó-golopi 2. sz. tkjében Béres István tulajdonánál felvett 1/8-ad kültelki illetményre 192 ftr becs- és kikiáltási árban az árverést elrendelte, és hogy a fennebb megjelölt ingatlanok az 1884. évi május hó 26-ik napján délelőtti 10 órakor Golop község házánaél megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alól is eladtni fognak.

Árverezni szándékozők tartoznak az ingatlanok becsárának 10%-át, vagyis 53 ftr 45 krt késpzénben, vagy az 1881. évi LX. t. cz. 42. §-ában jelzett árfolyammal számított és az 1881. évi november 1-én 3333. sz. a. kelt igazságügyminis-teri rendelet 8. §-ában kijelölt óvadékképes értékpapírban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881. LX. t. cz. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

Kelt a szerencsi kir. jbiróság mint tkönyvi hatóságnál, 1884. évi márczius hó 6-án.

Tóth Pápay Soma,
kir. aljbíró.

Tk. 1401. sz.

1884.

Árverési hirdetményi kivonat.

A homonnai kir. járásbíróóság mint tkönyvi hatóság közhírré teszi, hogy Barna Mollnár Andrásné szül. Szücs Borbála végrehajtást szenedő elleni 320 ftr tökéketelés és járulékaí iránti végrehajtási ügyében a s.-a.-ujhelyi kir. tszék a n.-mihályi kir. jbiróság területén lévő Kis-Ráska községében fekvő a kis-rászkai 46. sz. tkjében A. I. 1-15. sorszám alatt foglalt 1/4 volt urb. bel- és kültelekből Mollnár Andrásné szül. Szücs Borbálát illető jutalékra az árverést 593 ftrban ezennel megállapított kikiáltási árban elrendelte és hogy a fennebb megjelölt ingatlan az 1884. évi július hó 29-ik napján dél előtti 9 órakor Kis-Ráska község házánaél megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alól is eladtni fog.

Árverezni szándékozők tartoznak az ingatlanok becsárának 10%-át, vagyis 59 ftr 30 krt késpzénben vagy az 1881. évi LX. t. cz. 42-ik §-ában jelzett árfolyammal számított és az 1881. évi novemberhó 1-én 3333. sz. a. kelt igazságügyminis-teri rendelet 8-ik §-ában kijelölt óvadékképes értékpapírban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881. LX. t. cz. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

Kelt Homonnán a kir. jbiróság mint tkönyvi hatóságnál, 1884. évi ápril hó 26-ik napján.

Szilágyi, Béla,
kir. aljbíró.

„Rosz kávé“

sehol sem szivesen látott vendég, mert azon élvezeti és táplálékszer, melyet a fiatal és aggkor, — a szegény és a gazdag egyenlően kedvel, csak úgy teljesíti feladatát a családban, ha róla azt lehet mondani, hogy

„jó kávé“.

Ez a legkellemebb, legegészségesebb és e mellett legolcsóbb reggeli és oszonna 8—10

„Legjobb kávé“

ez oknál fogva minden házi asszony jelszava, büszkesége.

Tisztelt asszonyság! Ha kedves családjának, ismerőseinek legjobb kávéát akar tálalni, úgy szíveskedjék használatba venni a

Szerencsi-féle családkávé.

Egy kanál ebből, két kanál jó szemes kávé és jó tejfel a legjobb kávé adja.

A Szerencsi-féle család-kávé majdnem minden fűszer-üzletben kapható.

Faladécskákbán 10, 15, 20, 30 kr., csomagokban 3, 4, 5 kr. Szíveskedjék kísérletet tenni a

Szerencsi-féle család-kávéval.

SZERENCSI E. gyárából Kassán.

Üzlet megnyitás.

Van szerencsém a nagyérdemű közönségnek szives tudomására adni, hogy

fűszer és vegyes kereskedésemet

folyó évi május hó 1-ső napján Rákóczi (Ujhíd) utca, Szöllösi Gyula ur házában megnyitottam.

Nagyrabecsült kegyeibe és pártfogásába ajánlva vagyok

S.-a.-Ujhelyben, 1884. Május 2-án.

Csoltko József.

3—3

TK. 1908. sz. Bead. 1884. évi április hó 22-én.
1884.

Árverési hirdetményi kivonat.

A s.-a.-ujhelyi kir. törvényszék mint telekkönyvi hatóság közhírré teszi, hogy Hornyay Kálmán s.-a.-ujhelyi lakos végrehajthatónak Puskás Ferencz mint kiskoru Puskás Erzsébet és Mária t. és t. gyámatyja végrehajtást szenvedő elleni 50 frt tőkekövetelés és járuléka iránti végrehajtási ügyében a s.-a.-ujhelyi kir. törvényszék területén lévő Kis-Toronya községe határában fekvő a kis-toronyai 61. számú tjkvben 104. 105. hr. szám alatti belhely, kert és 55. ö. i. számú házból s 861. hr. szám alatti dézmás szőlőből Puskás Erzsébet és Máriát illető 2/3-ad részre az árverést 406 frtban ezennel megállapított kiállítási árban elrendelte, és hogy a fennebb megjelölt ingatlan

az 1884. évi augusztus hó 6-ik napján délelőtti 9 órakor Kis-Toronya községe házában megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kiállítási áron alól is eladatni fog.

Árverezni szándékozók tartoznak az ingatlan becsárának 10%-át vagyis 40 frt 60 krt készpénzben, vagy az 1881. LX. t. cz. 42. §-ában jelzett árfolyammal számított és az 1881. évi november 1-én 3333. sz. a. kelt igazságügyminiszteri rendelet 8. §-ában kijelölt ovadékképes értékpapírban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881. LX. t. cz. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismerényt átszolgáltatni.

Kelt a s.-a.-ujhelyi kir. törvényszék mint telekkönyvi hatóságnak 1884. évi április hó 29-én tartott üléséből.

ifj. Vályi István,
kir. tszéki h. jegyző.

Hammersberg Jenő,
kir. tszéki elnök.

Berlin. — Hoff János cs. kir. udv. malátakészítmények gyárosa Bécsben. — Szt.-Pétervár.

Hoff János-féle malátakivonat egészségi sör.

Az általános elgyengülés, mell- és gyomor bajok, sorvadás, vérszegénység s az altesti szervek rendetlen működései ellen. A legjobbnak bizonyult erősítő szer üdülőknek mindennemű betegségek után. Ára palackonként 60 kr.

Hoff János-féle malátakivonat mellezúrkorkák.

Felülmulhatlan a köhögés és elnyákosodás ellen. A számtalan hamisítások végett kék csomagolására és a valódi malátakivonat czukorkák védjegyére (a feltaláló arcképe) kell főleg ügyelni. Kék csomagokban, 60, 30, 15 és 10 krral.

A gyogyanyag és az egészséget előmozdító készülékek belföldi egészségügyi kiállításának London 1881. érdem oklevele.

ALÁÍRÁSOK:

Ő felsége Viktoria angol királyné. — Király ő fensége az edinburgi herczeg. — Spenzer, a kiállítás elnöke. — Jon Eric Erichsen, a bizottság elnöke. — Judge Mark H. titkár.

Hoff János-féle koncentrált malátakivonat.

Mell- és tüdőbajok, idült köhögés, hurut és gégefő-bajok ellen. — Biztos siker s igen kellemes szer. Palackonként 1 frttal és 60 krral is.

Hoff János-féle maláta-csokoládé.

Testi és idegyengésében szenvedő egyéneknek felettebb tápláló és erősítő. Ez igen kellemes ízű kiváltképen ott igen ajánlható, hol a kávé élvezete mint nagyon izgató meg van tiltva. Egy 1/4 kilós csom. 1.80 kr, 90 és 60 kr. Egy 1/2 kilós cs. 2.40 kr, 1.60 kr. és 1 frt.

60-szor kitüntetve. Alapított 1847-ben.

Magyarországi hála és elismerési iratok!

3—8

Két éven át kimondhatatlanul szenvedtem. Éjjel az erősítő alvástól meg valék fosztva, nappal fárasztó munkára utalva, kinozva valék idült rekedtség és mellhaj által. Megkísérlettem az ön általános becsült egészségi sörét és ámbár csak a 10-ik palackot felhasználtam, már is egy jelentékeny előnyös változást érezek. Az alvás tartósabb, nyugodtabb és üdítőbb lett, a köhögés ritkábban kinoz, a nyálkaoldás nullának tekinthető. A rekedtség ámbár még teljesen meg nem szűnt, de a jó reményben bizok, hogy Isten segítségével ez is 30 palack felhasználása után feloszlatva leend és hangom rendesé váland. (Köszönet.)

Mező-Csáth, 1884. február 5.

A napokban vett maláta-egészségi sör és czukorka küldemény, úgy érzem, használni fog. Ezért szándékom ezen kitűnő szereket huzamosabban használni. Kérem ismét postautánvét mellett 28 palack sört 15 frttal és 4 zacskó czukrot a 60 kr. mielőbb küldeni.

Lugos, 1884. február 10.
Kiváló tisztelettel
Gámán Kálmán, főhadnagy.

Tek. úr! Ez alkalommal nem mulaszthatom el tudósítani, miszerint nóm köhögése és gyöngesége miatt fél év óta legjobb sikerrel az ön maláta-kivonat egészségi sörét használta, minthogy nőmet évek óta ősz és tavaszkor a leggyötrőbb köhögés kinozta és ereje elveszett, mindamell, hogy tömérdek gyógyszerket használt el, most azonban a Hoff maláta-sör használata óta a köhögéstől meg van szabadítva és kinézése egészséges. Azon megjegyzéssel adom ezen bizonyítványt, hogy kevés reménnyel kezdtem, de most ezen Hoff malátakivonatnak nagy pártolója vagyok. Nóm egyelőre ezen sört tovább fogja használni és kérek küldeni 58 üveg malátakivonat egészségi sört stb.

S.-a.-Ujhely, 1881. május hó 14-én.
Kenczei W.,
néptanító.

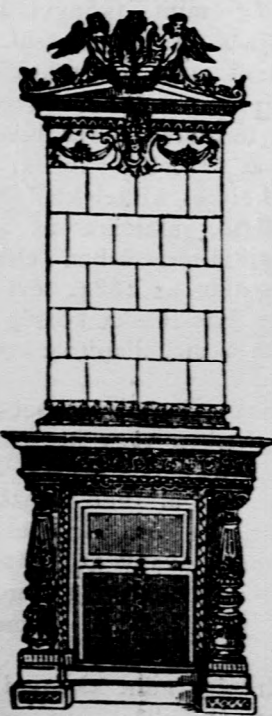
Tudatom önnel, hogy az ön Hoff János-féle malátakivonatának használata, 73 éves atyámnál, ki makacs légzőhurutban és teljes étvágytalanságban szenvedett, mely betegségek minden gyógyszerrel dacoltak, a hurotot elmulasztotta s étvágyát ismét helyreállította. Következik a megrendelés 50 palack malátakivonati egészségi sörre, 2 kilo maláta-csokoládéra és 5 zacskó malátacukorkára.

Baja, 1881. november 27.
Tisztelettel
D. Löwy.

Egyedüli főraktár: KORMOS és DECSÉNYI S.-a.-Ujhelyben.

ÓVÁS! Csakis valódi Hoff János-féle maláta gyártmányokat kell kérni a cs. kir. keresk. törvényszéknél Ausztria-Magyarországban bejegyzett jeggyel (a feltaláló arcképével).

Páris. London. Budapest. Grácz. Hamburg. Frankfurt a Majna mellett. New-York.

Bátorkodom ezennel a nagyérdemű közönségnek jelenteni, hogy az előnyösen ismert valódi

krakkói cserép-kályhák

felállítását ujonnan megkezdtem, és ebből raktáromat a legnagyobb választékban, új mintájú kályhakkal felszereltem.

Ajánlom a töltő és szabályozható készülékkel ellátott köszén, diszes ó német színes kályhákat, kandalók, takaré-konyhákat, a lelegegansabb kivitelben.

Legmélyebb tisztelettel

LINKESCH SAMU ÖZV.
VASÜZLET EPERJESÉN.

7—35

KÉPES ÁRJEGYZÉKEK,
költségvetések,
KIVÁNATRA BÉRMENYVÉ
küldetnek.